

O významu rodiny

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 17, 2-5)

2 Ty sám vynes nade mnou rozsudek; tvoje oči vidí, kde je právo.

3 Zkoumal jsi mé srdce, dozíral jsi v noci, tříbil jsi mě, nic ti neuniklo, ani úmysl, jenž nepřešel mi přes rty.

4 Pokud jde o lidské činy, slovu tvých rtů věren vyvaroval jsem se stezek rozvratníka.

5 Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly.

Píseň: EZ 628 – Z celého srdce svého chci vzdát ti vroucí dík

Modlitba

Všemohoucí Bože děkujeme Ti, že jsi nám daroval svobodu a důstojnost. V mnohém jsme již zklamali a selhali, ale ty hledíš na zásluhu svého Syna, který nám přináší odpuštění a nový život. Prosíme, sešli na nás nyní svého Ducha a obnov nás svým slovem, ať jsme hodni tvých zaslíbení a připraveni na příchod tvého království v moci a slávě. Děkujeme za každé laskavé slovo, které nás potěšilo v smutných dnech. Děkujeme za každou pomocnou ruku, která nám byla nabídnutá k pomoci. Děkujeme za člověka vedle nás, za přátele a rodinu. Do tvých rukou poroučíme všechny naše vztahy, všechny naše problémy a starosti, všechny naše dny a roky. Prosíme uzdravuj nás i dnes svým slovem. Amen

I. Čtení (Příslaví 4, 18–27)

18 Stezka spravedlivých je jak jasné světlo, které svítí stále víc, až je tu den.

19 Cesta svévolníků je však jako soumrak, nevědí, o co klopýtnou.

20 Můj synu, věnuj pozornost mým slovům, k mým výrokům nakloň ucho.

21 Ať nesejdou ti z očí, střež je v hloubi srdce.

22 Dají život těm, kteří je nalézají, a zdraví celému jejich tělu.

23 Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.

24 Odvracej svá ústa od falše a od svých rtů vzdal neupřímnost.

25 Tvé oči ať hledí rovně, zpříma před sebe se dívej.

26 Sleduj stopy svých nohou, všechny tvé cesty ať jsou pevné.

27 Napravo ani nalevo se neuchyluj, odvrát od zlého svou nohu.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

---

Slůvko dětem (lekce 29 - Modlářství lidu) – L. Bánoci

Motivace pracuje s termínem „nazývat věci pravými jmény“ – protože Izrael si modlu nazval Božím jménem, ačkoliv to byla jen zlatá socha telete. Přineste si na bohoslužby s sebou obrázek, např. tlustého psa nebo rozbitou hračku. Rozhovor začne trochu návodnou otázkou: Jaký je ten pes (hračka, předmět)? Děti bývají dost upřímné, nejspíš odpoví přímo. U starších možná dojde k tomu, že odpoví nějak vyhýbavě nebo eufemisticky. Dá se to říct jinak? (Že pes není tlustý, ale prostorově výrazný, vykrmený atd.) Někdy se přílišnou upřímností dá ublížit, ale jindy zase hraní se slovy hraničí se lží. To, když se věci nenazývají pravými jmény. (Pak už jen krátce uvést, že o tom také bude setkání NŠ.)

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 754 – Hory, doly, stráně, nebesa i zem, zvučte ke cti

Kázání (Mk 3, 31-35)

31 Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel.

32 Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“

33 Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“

34 Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“

35 Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“

Milí přátelé,

dnes je **den rodiny**. Co pro nás rodina znamená? Kdo je moje rodina, a kdo už ne? Jak lze předat víru v rodině? Jsou to možná otázky, které máme už zodpovězené, ale držíme se správných odpovědí?

Ježíš je v domě obklopený lidmi a najednou za ním přicházejí jeho příbuzní, ale nemohou se k němu protlačit. Víme už, že se jim nelíbí, co Ježíš dělá, a že mu v tom chtějí zabránit. Lidé upozorňují Ježíše na **příbuzné**, kteří stojí venku. Ale ON zůstává uvnitř se svými učedníky a využívá příležitosti k radikálnímu učení o **významu rodiny**.

Mezi Ježíšovou přirozenou rodinou (těmi venku) a jeho **rodinou víry**, tj. těmi, kdo konají Boží vůli (těmi uvnitř), se zvětšuje vzdálenost. Je zde také jisté nevyhnutelné napětí. Je ale tato vzdálenost nepřekročitelná? Nemohou členové jeho přirozené rodiny konat Boží vůli? Kde je v tom všem jeho matka a jeho bratři?

Dnešní příběh nám odhaluje, co pro Ježíše znamená **důvěrnost**. Lidé v souladu s dobovým míněním považovali za hlavní místo prožívání **důvěrnosti – rodinu**, Ježíš ji však nachází především v intimitě nebo sjednocení, které s námi chce mít Bůh. Ježíš i s námi dnes chce dojít k důvěrnému vztahu. On nás nenazývá služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval nás **přáteli**, neboť nám dal poznat všechno, co slyšel od svého Otce. (Jan 15,15)

A víra není něco jako předávaná znalost nebo nacvičená dovednost. **Víra roste se setkání s milujícím Bohem, který se nám přiblížil v osobě Ježíše Krista**. Setkání s Bohem můžeme sice podporovat, ale nemůžeme ho za druhého člověka uskutečnit, i kdybychom chtěli sebevíc.

Matka a bratři Ježíšovi vždycky nerozuměli, ale chtěli mu být jako učedníci nablízku a slyšet, co říká. Odmítá Ježíš svou matku a svou rodinu? Vůbec ne, připomíná ale svým učedníkům, že **existuje příbuznost**, která má přednost před pokrevními svazky. Je založena na vztahu k Bohu a nese s sebou jeho blízkost, která se podobá vztahům k matce, bratru nebo sestře.

Je tedy téma ohledně **naší víry v rodině** nadějně nebo beznadějně? Jako rodiče, prarodiče, učitelé, faráři, máme sice svou autentickou osobní zkušenost s **přijetím či hledáním víry**, ale tuto zkušenost jsme nejspíš udělali v prostředí, které se velmi lišilo od toho, ve kterém se **nejmladší generaci předává víra dnes**. Pro většinu dětí a mladých lidí se změnilo prostředí, ve kterém mají víru najít. V minulosti se víra dosvědčovala v komunismu a v totalitě. Dnes jí mnozí přijímají ve svobodné společnosti.

Žijeme v Evropě s **bohatou křesťanskou tradicí**. Ta se promítá do sakrálních staveb i do našeho běžného života a slovníku. Je také obsažena v řadě vzorců chování, kde jejich nositelé ani nevědí, že to, co považují za samozřejmé, nějak **pramení v křesťanství**. Je to například péče o nemocné a nemohoucí, nezištná pomoc. Křesťanství, je často chápáno jako **dávná předávaná tradice**, a ne jako osobní **nalezení cesty, pravdy a života**.

Za Ježíšem zkrátka přišli ti, kdo k němu bytostně patřili jaksi rodinně – ti, se kterými Ježíš vyrůstal, ti, kteří ho znali. Chtěli ho dostat pod kontrolu, aby přestal blbnout lidi. Je to vlastně takový pokus Ježíše natlačit do nějaké **škatulky** toho, co je a není normální, vhodné, přípustné. Takové jako: Ježíši, tohle dál nejde, koukej se chovat, jak se sluší a patří. Možná za tím byl strach, aby se ten dav neobrátil PROTI Ježíšovi. Strach o něj. Možná to ale bylo hrubé **nerozpoznání Mesiáše od mesiášského komplexu**. Taková rodinná snaha strčit světlo pod nádobu. Odstavit Ježíše stranou, aby nevyčníval a tím zamezit další hanbě i předejít konfliktu.

Ježíš je pro své vlastní, pro svou rodinu – cizinec. Je za tím znát napětí, konflikt. To je trochu zvláštní. A ještě zvláštnější je Ježíšova odpověď: „Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i

matka. “Cože! Co to říká, vždyť rodina je základ života! A křesťané jsou ti, kdo rodinu a její tradiční uspořádání často brání. V Bibli je na rodinu kladen nemalý důraz, bývá vnímána jako **požehnání** i jako nutnost pro život vůbec.

To důležité není z člověka, ale z Boží vůle, a Ježíš, když za své bratry a sestry označí ty, kdo jednají podle Boží vůle – není to výzva vydělovat se z rodinných vazeb, ale povzbuzení, že **důvěra v Boha zakládá vztahy**, které mohou být leckdy pevnější než pokrevní příbuzenství. Ostatně to, že se (v církvi) navzájem oslovujeme „*sestro*“ a „*bratře*“ není jen nějaká skautská skupina, ale vědomí, že díky Kristu k sobě patříme víc a jinak, než by to bylo možné přirozeně.

Jádrem společenství víry, je teda osobní a **niterný vztah důvěry a respektu vůči Bohu**, který si můžeme představit jako semínko. **Křesťanský životní styl** je potom něco jako sazenice, která ze semena vyrostete. A konečně ovoce víry je plodem. Jak známo není možné vypěstovat sazenici bez semene a nelze sklízet plody z pouhé sazenice. (Jde o nedokonalý příklad, proto prosím bádavé zahradníky, aby nezkoumali, jak by to šlo také jinak).

Každý růst má své tempo. A o víře to platí samozřejmě také. Život s Bohem je nejcennějším vkladem pro výchovu k víře a ve víře, který bude jednou zhodnocen.

V tomto příběhu se dozvídáme, že jde o přirozené přetvoření **rodičovsko-synovského pouta**. Jde tu o věrnost Ježíšova poslání, které mu bylo svěřeno od Otce. Matka se má naučit, že její Syn bude napříště patřit všem a ona na něj nebude mít žádné výhradní nebo přednostní právo.

Zbývá nám jen jediné: připojit se k těm, kdo „*sedí v kruhu kolem*“ a stát se tak učedníky Syna Božího.

Modlitba:

Pane, slyšíme ve tvém hlase mírnost, ne úsečnost. Pane, ať denně prohlubuje náš vztah k tobě. Veď nás, ať plníme jen tvou vůli. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 581 – Stvoř srdce čisté, Bože, mi a ducha přímého

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Všemohoucí Bože,

- prosíme tě dnes za všechny bezradné, kteří touží po dobru, ale jsou ve svém hledání osamoceni a nenacházejí pomoci a východiska
- prosíme, Pane, shlédni na všechny, kteří se snaží být poctiví a které tíží veliká zodpovědnost, na kterou jsou sami. Promluv k jejich srdci
- prosíme, Pane, dej se nalézt těm, kteří tě touží hledat, ale jsou příliš slabí a klopýtají na své cestě. U tebe je naše bezpečné útočiště, Pane, místo naší radosti a odpočinutí.
- prosíme tě, Pane, dej našemu sboru požehnání, ať se zjeví tvá sláva a pravda.
- Prosíme, Pane za rodiny, které rozdělila válka, nenávisť, zloba, dávej naději těmto rodinám, ať i my se staneme svědky Tvé uzdravující moci
- Prosíme za každého z nás, ať najdeme své místo pro budování lepších a zdravějších vztahu mezi námi

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 768 – Věčně krásný Stvořiteli moří

Slůvko dětí

Posláni (2. Petrův 1, 10-11)

10 ...snažte se upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete.

11 Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Požehnání (Fp 4, 6-7)

Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyslení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Píseň: Fagot muzika